

МОНАХЪТЪ

Нѣма време за губене...

Писмото...

Писмо
Написано ли е? Азъ ида отъ
Филипополъ. Тамъ рърцитъ сх
на наша страна. Готвятъ бунтъ.
Ако успѣешъ да избѣгашъ, господарю,
и ние ще можемъ да нападнемъ Калояна...
Царицата, неговата жена е сжщо на
наша страна... Тя ще нареди бѣгството...
Писмото... По-скоро...

БАЛДУИНЪ

Какъ сх моитѣ дѣшери? Здрави ли
сх? А братята ми? Говори!

/ отива при масата и сѣда да пише /

МОНАХЪТЪ

Жана пита все за тебъ...
А малката Маргарита чурулика
вече като птиченце...

БАЛДУИНЪ / става /

Ето писмото. И гледай по-скоро
да изчезнешъ отъ тука.
Ако царицата днесъ е благосклонна,
утре може другъ вѣтъръ да завѣе...
По-скоро... Сбогомъ...
Поздрави моитѣ скжпи деца...
Поздрави моитѣ другари...
Азъ съмъ добре тукъ... Да не се
безпокоятъ... / бързо го изпраца /

МОНАХЪТЪ

Сбогомъ, бедни ми господарю...
Ще предамъ всичко... Азъ замина-
вамъ сега ужъ за Дунава, ужъ къмъ
Фландрия... Но съ корабъ по Чер-
ното море ще се върна въ Константи-
нополъ и ще предамъ за всичко на
брата ти, благородния графъ дшшш
Анри. Сбогомъ

БАЛДУИНЪ

Сбогомъ! / монахътъ излиза /

/ Пленникътъ остава самъ. Разхожда се като злѣръ въ клетка. Лѣга
си и се мжчи да заспи. /

ОТРАЖИ /внезапно нахлуватъ съ факли /

Где е монахътъ? Фландърскиятъ монахъ?
Проклятие! *Взвизналъ* ще е вече...
Царицата заповѣда да го хванемъ ~~живъ или~~
~~мъртавъ~~, да вземемъ отъ него нѣкакво писмо и
да и го предадемъ... Проклятие! / излизатъ /

Звизналъ *да* *нѣтъ* *и*
Бичу *и*